

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi A.P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn.
I ACa 1751/22,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 13 kwietnia 2026 r.,

1. odrzuca skargę

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Łodzi na rzecz skarżącego A.P. kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Skargą z 22 grudnia 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego: 12 marca 2026 r.) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki A.P. (dalej: skarżący), działając osobiście, wniósł o:

a) ustalenie, że w postępowaniu Sądu Apelacyjnego w Łodzi następuje nieuzasadniona przewlekłość postępowania w zakresie sporządzenia przez Sąd pisemnego uzasadnienia wyroku z 25 kwietnia 2025 r., po upływie wniosku skarżącego o jego sporządzenie z 28 kwietnia 2025 r., co blokuje możliwość złożenia skargi kasacyjnej od wyroku sądu II instancji;

b) nakazanie Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi niezwłocznego sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku z 25 kwietnia 2025 r.;

c) zasądzenie na rzecz skarżącego na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki kwoty 10 000 zł;

d) zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu opłaty od skargi.

Skarżący, w uzasadnieniu skargi, wskazał, że nie może wnieść skargi kasacyjnej, ponieważ Sąd Apelacyjny w Łodzi nie sporządził, do dnia wniesienia skargi, uzasadnienia wyroku z 25 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1725, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) – strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do jej załatwienia (przewlekłość postępowania). Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie, skąd *a contrario* wynika niedopuszczalność wniesienia skargi na przewlekłość postępowania zakończonego.

2. Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r., I NSP 51/18, skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania w toku postępowania terminowych i właściwych czynności celem

wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie. Tym samym skarga wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu, nie mogąc odnieść tego skutku, jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 stycznia 2020 r., I NSP 171/19; 6 listopada 2019 r., I NSP 150/19). Innymi słowy, skarga nie może mieć za swój przedmiot oceny czynności podjętych po zakończeniu postępowania, w tym procesu pisemnego uzasadniania rozstrzygnięcia, które w sprawie już zapadło. Strony sporu dysponują bowiem prawomocnym orzeczeniem sądu II instancji co do istoty, zaś samo postępowanie jest zakończone.

3. Skarżący wniósł o ustalenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi o sygn. I ACa 1751/22, w zakresie sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku kończącego to postępowanie. Z analizy akt sprawy wynika, że Sąd Apelacyjny w Łodzi 25 kwietnia 2025 r. wydał wyrok kończący postępowanie apelacyjne. Uzasadnienie tego wyroku doręczono pełnomocnikowi skarżącego 15 stycznia 2026 r. Skarga niniejsza nie służy przeciwdziałaniu przewlekłości postępowania w czasie jego trwania.

4. Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 5 ust 1 oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skargę odrzucił. Rozstrzygnięcie z pkt. 2 wydano na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

[az]

[r.g.]

Aleksander Stępkowski